

18.03.2024 PONEDELJEK Anzelm, škof	KRIŽ ob 17.30	++ALBINA in LJUBO ABRAM, Križ 218 (ob 17h velikonočna spoved)
19.03.2024 TOREK sv.JOŽEF, mož Device Marije	KAPELA ob 9h	+ BORIS ČIBEJ, duhovnik, Križ 145
20.03.2024 SREDA Janez Nepomuk, duh. in muč.	KAPELA ob 18h	++LUDVIK in VALENTINA KOČEVAR, pn. hčere
21.03.2024 ČETRTEK Aleksandrijski mučenci	KRIŽ ob 18h	+IRMA STARC, Križ 158
22.03.2024 PETEK Bazilij, duh. in muč.	KRIŽ ob 18h	PO NAMENU KRIŽ 153 (spoved v Sežani od 7h do 19h)
23.03.2024 SOBOTA Walter, opat	KAPELA ob 18h	++STARŠI BENČIČ in LISJAK, Šepulje 1a
24.03.2024 NEDELJA CVETNA NEDELJA GOSPODOVEGA TRPLJENJA	KAZLJE ob 8.30 TOMAJ ob 10h	++ MARIJA in ALOJZ ZIDAR, Kazlje 50 ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

VEROUK: odpade za 1.in 2.razred vse do 9.4. V četrtek, 21.3. še spoved za 4.r. odpade za 3.r., 6.r. in birmanci, nato velikonočne počitnice do 8.4.2024. Otroci se obvezno udeležujete obredov v velikem tednu, če vam seveda to starši dovolijo.

VELIKONOČNA SPOVED - KRIŽ 18.3. OB 17H, OB 17.30 SV. MAŠA

Za popravilo strehe na tomajski cerkvi darovali:

Mijatović - Križ; Samec - Križ; Petelin - Križ; Kante - Križ; Grgič - Tomaj; Likar - Tomaj; Pipan Mojca - Tomaj; NN Križ; NN Tomaj; Tomaj 48a; (Do 23.3. darovano 475€)

Radijski misijon poteka od 17.3.-23.3.2024 - Molitev, utrip življenja. Nagovore pripravljajo: Mitja Markovič, Gregor Čušin in Štefan Kožuh. Posebnost misijona so govori iz krajev Franciška Asiškega. Vsak dan ob 11.15 in 17.00. 22.3. pa je vseslovenski spovedni dan, tudi v Sežani od 7h zjutraj dalje do večerne maše.

ŽUPNIJA TOMAJ
5 POSTNA NEDELJA - TIHA

Štev.12/LETO XII.

17. MAREC 2024

Če seme umre, obrodi obilen sad

Iz svetega evangelija po Janezu ([Jn 12,20-33](#))

Tisti čas je bilo med tistimi, ki so na praznik prišli počastit Boga, tudi nekaj Grkov. Ti so stopili k Filipu, ki je bil iz Betsájde v Galileji, in ga prosili: »Gospod, radi bi videli Jezusa.« Filip je šel in to povedal Andreju. Andrej in Filip pa sta stopila k Jezusu in mu to povedala. Jezus jima je odgovoril: »Prišla je ura, da se Sin človekov poveliča. Resnično, resnično, povem vam: Če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umre, ostane sámo; če pa umre, obrodi obilo sadu. Kdor ljubi svoje življenje, ga bo izgubil; kdor pa sovraži svoje življenje na tem svetu, ga bo ohranil za večno življenje. Če kdo hoče meni služiti, naj hodi za menoj, in kjer sem jaz, tam bo tudi moj služabnik. Če kdo meni služi, ga bo počástil Oče. Zdaj je moja duša vznemirjena. In kaj naj rečem? Oče, reši me iz te ure? Zavoljo tega sem vendar prišel v to uro. Oče, poveličaj svoje ime!« Tedaj je prišel glas iz nebes: »Poveličal sem ga in ga bom spet poveličal.« Množica, ki je stala zraven in to slišala, je govorila: »Zagrmelo je.« Drugi pa so govorili: »Angel mu je govóril.« Jezus je odgovoril in rekel: »Ta glas ni nastal zaradi mene, ampak zaradi vas. Zdaj je sodba nad tem svetom, zdaj bo vladar tega sveta izgnan, in ko bom povzdignjen z zemlje, bom vse pritegnil k sebi.« To pa je rekel, da je označil, kakšne smrti bo umrl.

Duhovna spodbuda

Smisel življenja: dajanje

Obstaja nekaj vprašanj, ki bi si jih morali pogosto zastaviti: »Kakšen pomen dajem svojemu življenju? Kaj je zame pomembno?" Tam je vse: vsakdanje življenje, trenutki spokojnosti, miru, dela, včasih skrbi, težave, težave. Družinsko življenje, ljubezen do najdražjih, življenje v tej naši družbi, v tako občutljivem in težkem času za vse... zahteva, da življenju damo pravi, globok pomen, ne površen, ne vsakdanji, ne

potrošniški. Smo verniki, vemo, kako pomembna je vera, molitev, čutiti Božjo ljubezen, ki nas je poklical v življenje, ki je ustvaril to veselje, ki nas kot dobri oče spremlja vsak dan našega bivanja. Lahko pa imamo tudi težave pri molitvi. Pravimo, da nas Gospod vedno posluša, nam teče naproti, nas pride iskat. Toda, ko se mi zdi, da me ne posluša, ne izčrpa moje molitve, mojih prošenj, da mi ne pomaga v mojih solzah, v mojem joku, v moji bolečini? Kako naj se obnašam v tistem trenutku? Začnimo s tem in pustimo se razsvetliti Božji besedi, ki je tako močna in jasna v teh postnih nedeljah, v kateri prihajamo meditirati, premišljevat, občutiti vso Jezusovo ljubezen in njegovo trpljenje, smrt in vstajenje. .

Božja beseda v pismu Hebrejcem pravi takole: »Kristus je v dneh svojega zemeljskega življenja daroval molitve, prošnje, tolažilne krike in solze k Bogu, ki bi ga lahko rešil smrti. Jezus je močno molil, prosil za vso Očetovo pomoč, Očetu je zaupal svoje življenje. In piše: "Bilo mu je odobreno". Ampak kako? Jezus je bil postavljen na križ, Jezus je res umrl; Kako lahko rečemo, da je bilo odgovorjeno? Bog Oče ni dal svojemu Sinu še malo življenja na zemlji, ampak mu je dal vse: polno in dokončno življenje v nebeški slavi. To je popolnoma uslišana molitev za življenje, ki je svetla in veličastna večnost. Mislim sem si: ko se zgodi meni ali enemu od nas, da bo bolan ali da bo na prehodu v večnost blizu, bomo čutili potrebo in bomo morali močno moliti, vpiti h Gospodu ... Če pa se ne čutimo uslišanega v tej neposredni prošnji, moramo imeti gotovost, da nam Gospod daje zdravje, življenje v svoji večni blaženosti, življenje, ki bo naša polnost. Če primerjamo besedilo evangelija, vidimo lepo prošnjo nekaterih Grkov, ki pravijo: »Želimo videti Jezusa«.

Jezus se pokaže in razkrije v svojem bivanju: on je Bog, ki je postal človek, ki odrešuje človeštvo smrti, v polnem daru svoje ljubezni do vseh, pred Očetom in za odrešenje vseh ljudi. Pravi, da je »prišla ura, ko bo poveljčan Sin človekov«. On je

pšenično zrno, ki je padlo na zemljo, ki umre in obrodi veliko sadu. On je Božji sin, ki je postal človek, ki je vstal iz zemlje na križu, in vse pritegne k sebi. Tam je njegovo poveljčanje, edinstvena luč njegove neskončne ljubezni, tam je naše odrešenje za življenje na zemlji in za večnost. Od Jezusa se učimo poti ljubezni, učimo se polno in globoko osmiseliti svoje življenje, v velikih odločitvah in v najbolj običajnem razpletu vsakega dne ... In pravi nam: »Kdor ljubi svoje življenje, to pomeni, da ga živi sebično, ga izgubi; Kdor sovraži svoje življenje na tem svetu, torej ne živi gmotno, sebično in misli samo nase, ampak ga daruje kot ljubezen do Boga in bližnjega, ohrani svoje življenje za večnost, torej doseže polnost spoznanje samega sebe, ki je ljubezen na tej zemlji in bo živel v ljubezni, veselju, svetlobi in miru za vedno, za večnost.

V zvezi s tem je živo pričevanju Annalene Tonelli, mučenke ubogih: »Življenje ima smisel samo, če ljubiš. Nič nima smisla zunaj ljubezni. Moje življenje je poznalo veliko nevarnosti, tvegala sem smrt in nato še več let sredi vojne. Na svojem mesu, tistih, ki sem jih imela rada, in torej na svojem mesu, sem izkusila človeško hudobijo, njeno sprevrženost, krutost, krivico. A izstopila sem z neomajno prepričanostjo, da je pomembno le ljubiti. Četudi BOG ne bi obstajal, pa ima ljubezen pomen, samo ljubezen osvobaja človeka vsega, kar ga zaslužuje, še posebej samo ljubezen nas diha, raste, cveti, le ljubezen naredi, da se ničesar več ne bojimo, da obračamo svoje še neranjeno lice v posmeh in udarce tistih, ki nas tepejo, ker ne vedo, kaj delajo, da tvegamo življenje za prijatelje, ki ne verjamejo vsemu. A vredno je vse potrpeti, vse upati ... In takrat postane naše življenje vredno življenja. In takrat naše življenje postane lepota, milina, blagoslov. In takrat postane naše življenje sreča tudi v trpljenju, ker v svojem mesu doživljamo veselje življenja in umiranja.